

rooi rose
MENSE

Louis & Hardy se LIG-HUIS

In 'n baai waar winde waai, in 'n huis waar lig woon, het Louis en Hardy hul somertuiste betrek

Deur MARIËTTE CRAFFORD. FOTO'S deur JOHAN WILKE

H

oe loop die pad na jul huis toe?" het ek vir Louis en Hardy gevra toe ek in Vredenburg aankom. "Watter kant toe draai ek?" My bakens in 'n landstreek wat ek nie juis goed ken nie, was twee vuurtorings - regsdraai na Shelly Point se vuur-

toring se kant toe of linksdraai na waar Kaap Columbine se vuurtoring staan.

Volgens hul aanwysings het ek regterkant toe padgevat, 'n ent aangery, links geswenk. Stompneusbaai, Shelly Point, Britannia-gebel. "Jy's naby," het Louis gesê en weer beduie. "Ek gaan solank die vis afbak en Hardy steek die vuur aan," het hy gesê.

Oplaas het ek by 'n huisagentskap in 'n nuwe dorpie, Cape St. Martin, gestop en vir 'n vrou gevra hoe ek by St. Lawrence-gleuf 8 in die Kaap St. Martin-natuurreservaat uitkom. "O! Is jy op pad na Louis en Hardy toe?" het sy vrolik gevra en verduidelik hoedat ek straat af en om 'n sirkel moes ry. 'n Kringloop is voltooi, het ek gedink terwyl ek haar aanduidings gevolg het.

By 'n groot houthek moes ek nommer 8 druk, het die vrou gesê, en dan sou hulle oopmaak.

Toe ons karvrag vol kuiermense daar aankom, was die hek al oop. Louis en Hardy het voor hul huis vir ons gewag. Nes die keer toe ek as huisgas saam met 'n toergroep by hul chateau in Boussac, Grand Massif-hartland van Frankryk aangekom het, het en wag en ons met dieselfde gulheid ver- gegend was daar 'n uitbundig- Die twee

Afrika weer net "Louis" en "Hardy" - nou die eienaars van die somerhuis in Kaloenie se Baai.

Baie is vir hulle soos wat dit was voordat hulle jare gelede Suid-Afrika verlaat het toe hul Europese bloed geroep en hulle hul in Frankryk gevestig het. Die bekendheid van die landskap, die somerson se lig en hitte, die nabyheid van geliefde vriende wat saam met hul Weskuswoning gekom het, was te verwagte. Maar terselfdertyd is alles ook anders voorheen toe hulle in Suid-Afrika gewoon het. 'n Ewewig is intussen geslaan. Daar is nie nou meer 'n verskeurdheid tussen hul hunkering na hul Europese herkoms in die noordelike halfgrond en hul geboortegrond in die suide van Afrika nie. Op albei vastelande het hulle tuisgekom.

"Ek voel vir die eerste keer in my lewe totaal genoegsaam - dat my lewe in ewewig is. Werklike ewewig. Nie 'n oppervlakkige ewewig nie - dis 'n dieplopemde ewewig. In denke en wese en in "verklaar Louis met die intrapslag. artaal verbeeld 'n triomfantlike intog van 'n



koninklike op 'n oop koets in 'n geil woud vol blomme en diere getitel "Eté", die aanbreek van die somer. Toe Hardy die 17de-eeuse Franse tapisseriekunswerk van Aubusson genaamd "Somer" koop, het hy geweet dit moet saamkom na hul somerhuis in Suid-Afrika wat tóe nog net 'n lugkasteel in hul toekomstige aardbol. Daar het hulle geleef en gewerk en geskep. Met ander bestanddele en volgens ander resepte het hulle kosgemaak en met ander plante as wat hy as kind in Nederland geken het, het hy op die landgoed tuingemaak. Die skilders Louis in sy ateljee bo-op die koetshuis langs die chateaufasade het, het 'n ander toonaard gekry as sy kunswerke van Boussac in die middel van Frankryk geëmigreeer het. Boussac is nie net liefgemaak vir Frankryk en 'n bestaan v- geword vir talle Suid-Afrikaners wat saam met hulle van hul kook- en skryfkursusse, en tuin-